



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1767**

**VD18 9011826X**

§. 20. Novos designat Cardinales.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

ductam religionem veram, ac episcopales Sæcul. XIV.  
 ibi sedes constitutas esse, plerasque ante A. C. 1344.  
 adventum Anglo-Saxonum, aliorumque Sup. lib. 46.  
 barbarorum: ut legimus in decursu hi- §. 47.  
 storix hujus. Alterum est, quod Reges  
 initio habuerint jus conferendi episcopa-  
 tus; & quod electiones illorum permissu  
 inductæ fuerint. Vidimus sub Imperio  
 Romano Episcopos electos & consecra-  
 tos esse per Concilium provinciæ; neque  
 Imperatorem aut Prætores ejus se inter-  
 posuisse. Postquam populi barbari sedes  
 illic suas collocaverant, illorum Reges in-  
 terdum dominabantur in electionibus.  
 Collegiorum autem suffragia sensim irre-  
 pserunt: seculo duodecimo stabilita in-  
 venio; nec eorum initium notare potui.

§. XX.

*Novi Cardinales.*

Sabbato primæ hebdomadis jejunii ver-  
 ni vigesimo septimo Februarii anno  
 1344 Papa Clemens duos decrevit Car-  
 dinales. Prior erat Petrus Bertrandus Bal. vit. 249  
 junior, nepos illius, qui ex disputatione 870.  
 cum Petro Cuniario sibi famam conci- Sup. lib. 94.  
 liaverat, & adhuc vivebat. Ejus soror §. 4.  
 Margarita Bertranda nupsit Bartholomæo  
 Columbario in dioecesi Viennensi, ac ex  
 eorum conjugio natus est Petrus iste:  
 quem Benedictus XII Canonicum Augu-  
*Hist. Eccles. Tom. XXIII.* N n stodu-

**Sæcul. XIV.** stodonensem fecit; tum Nivernum, dein  
**A. C. 1344.** Attrebatum accepit Episcopum anno  
 1339; Papa Clemens Cardinalem Pres-  
 byterum de S. Susanna renunciavit ro-  
 gante Regina Franciæ Joanna Burgun-  
 dica. Id fatebatur ipse in sermone, quem  
 ad Cardinales ideo congregatos habuit.  
**Bal. p. 869.** Deum, aiebat, laudo testem, me die Jo-  
 vis nihil cogitasse minus. Sed adulto  
 vespere ad me venit epistola Reginæ Gal-  
 lorum, quæ in principio mei pontificatus  
 mihi scripserat, ut, quem ipsa vellet, pur-  
 pura ornarem: & postea mihi sæpius  
 hunc Antistitem summopere commenda-  
 vit per litteras ac Legatos suos. Si præ-  
 vidissem me sacros ordines collaturum,  
 promovissem unum vel plures Italos. Pa-  
 pa hunc Præsulem vocari Cardinalem  
 Attrebatensem voluit.

**p. 874.**

Alter fuit Nicolaus Bessius Papæ ne-  
 pos, sororem ejus Delfinam Rogeriam,  
 & Jacobum Bessium parentes habens.  
 Avunculus eum suus educandum probe,  
 ac Lutetiæ imbüendum litteris curavit:  
 quas dein Aureliæ profecutus, ibi Pro-  
 fessorem agebat, quando ad Papæ aulam  
 vocabatur. Anno priore 1343 per eun-  
 dem evaserat Episcopus Lemovicensis:  
 sed nunquam consecratus est: ac per  
 communes omnium Cardinalium preces  
 factum, ut avunculus eum diceret Car-  
 dinalem

dinalem Diaconum de S. Maria *in via* Sæcul. XIV.  
*lata.* A. C. 1344.

§. XXI.

*Agitur de absolvendo Ludovico  
 Bavaro.*

Cum Rex Philippus Valesius impetrasset, ut Papa Ludovicum Bavarum infectari omitteret: hic Princeps ad utrumque misit, qui quærerent, quid obfaret reconciliationi, cum omnia, quæ Papa vellet, facere paratus esset. Rex *Alb. Argent.* Philippus illi reposuit: Papa dicit, te non *P. 133.* flagitare gratiam eo modo, quo deberes. Ludovici Legatis dandæ sibi ab eo potestatis exemplar poscentibus Papa tam probrosum, & tam durum præbuit, ut Ludovico haud subsignandum duceret, vel si captivus foret. Jubebatur enim per suum avunculum Humbertum Delphinum Viennensem, per Præpositos Ecclesiarum Augustanæ ac Bambergensis, & per Doctorem Udalricum Augustanum fateri hæreses ac errores cunctos sibi adscriptos; Imperii clavum ponere; nec nisi per Papæ gratiam resumere, seque cum liberis, bonis, ac terris suis ejus arbitrio subjicere.

Ludovicus Bavarus non tantum ob- *Rayn. 1344.*  
 signavit perscriptam rei sic gerendæ po- *n. 60.*  
 N n 2                      testa-